

Секція

« ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ І ЗАГАЛЬНОТРАНСПОРТНІ ПРОБЛЕМИ »
ГОЛОВА СЕКЦІЇ – д.е.н., професор Л.О.Українська

УДК 330.332.658.114

РЕГІОНАЛЬНИЙ АСПЕКТ
СОЦІАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

Александрова О.Ю., ст. викладач (УкрДАЗТ)

В умовах переходу до ринкових відносин з метою забезпечення соціальної стабільності та суспільної злагоди важливу роль повинна відігравати соціальна політика держави. Метою її реалізації виступає задоволення інтересів і потреб громадян у сфері праці, освіти, культури, охорони здоров'я, забезпечення житлом та ін.

Досягнення оптимальної ситуації в даній сфері можливе лише в результаті цілеспрямованих дій стосовно основних складових соціальної політики, політичних завдань і можливостей вітчизняної економіки.

Значна кількість показників-стимуляторів за останні роки в нашій державі не мала зростання, що являється несприятливим процесом, так як свідчить про наявність дестабілізуючих процесів в соціальній сфері держави та регіонів.

Для розрахунку коефіцієнтів соціальної безпеки держави і регіонів треба враховувати вплив як стимулюючих компонентів (показники-стимулятори), так і дестимулюючих (показники-дестимулятори). До показників-стимуляторів було віднесено 8 індикаторів: середньомісячна заробітна плата, грошові доходи населення, кількість зайнятого населення, забезпеченість населення житлом, забезпеченість вчителями середніх шкіл, книжковий фонд бібліотек, кількість місць у закладах культури клубного типу, кількість лікарняних ліжок. Показники-дестимулятори представлені наступними : кількість безробітного населення, навантаження на одне вільне робоче місце, заборгованість із заробітної плати.

Як свідчать отримані дані, коефіцієнт соціальної безпеки України за останній рік склав 0,471. Даний показник є результатом впливу стимулюючого та дестимулюючого компонентів.

В регіональному вимірі найвищими значеннями коефіцієнтів соціальної безпеки характеризувалися Донецька область (0,864), м. Київ (0,554) і Луганська (0,542). На відміну від цих регіонів, мінімальні величини були притаманні м. Севастополю (0,203), Чернівецькій (0,245) і Закарпатській (0,261) областям.

З метою поліпшення ситуації стосовно забезпечення соціальної безпеки держави і регіонів необхідно реалізовувати наступні положення :

- збільшення державного фінансування

соціальних програм розвитку;

- створення нових та удосконалення існуючих умов праці населення;
- удосконалення системи управління соціальними процесами на регіональному рівні;
- розробка ефективних програм забезпечення населення житлом, закладами освіти, культури, медицини;
- оптимізація демографічної політики, враховуючи існуючий стан справ.

УДК 656.21

ДОСЛІДЖЕННЯ АКТУАЛЬНОСТІ
РОЗРОБКИ ТИПОВОГО
ТЕХНОЛОГІЧНОГО ПРОЦЕСУ РОБОТИ
ПРИКОРДОННИХ ПЕРЕДАВАЛЬНИХ
СТАНЦІЙ УКРАЇНИ

*Альошинський Є.С., д.т.н., професор,
Пестременко-Скрипка О.С., асистент (УкрДАЗТ)*

Перед Державною адміністрацією залізничного транспорту після розпаду СРСР, за часів незалежності України, постійно постає кардинальне завдання по установленню та розвитку міжнародних зв'язків для забезпечення правової, експлуатаційної, фінансової та науково-технічної підтримки міжнародних перевезень.

Одним із найактуальніших завдань є раціоналізація роботи прикордонних передавальних залізничних станцій, стабільна робота яких є одним із чинників забезпечення стійкого пропуску зовнішньоторговельного вантажопотоку між суміжними країнами. На даний час між Україною та сусідніми країнами число залізничних прикордонних переходів становить 51 (17 – з Росією, 13 – з Молдовою, 6 – з Польщею, 7 – з Білоруссю, 4 – з Румунією, 2 – з Словаччиною, 2 – Угорщиною).

Безперервне збільшення обсягу зовнішньоторговельних операцій вимагає постійного вдосконалення організації міжнародних перевезень і поліпшення роботи прикордонних передавальних станцій. На залізничному транспорті, де робота всіх ланок взаємопов'язана, труднощі, які відчувають на окремих прикордонних передавальних станціях, серйозно позначаються на загальному рівні експлуатаційної роботи мережі залізниць.

Для дослідження даного питання проведено аналіз роботи прикордонних передавальних станцій

України, Росії, Білорусії, Польщі та було виявлено, що простій вагонів на станціях значно перевищує допустимі норми. Більшість причин затримки пов'язано з недосконалістю взаємодії працівників залізничного транспорту та контролюючих організацій. В даний час тривалість обробки поїздів на прикордонних передавальних станціях визначає час на оформлення документів, митний і прикордонний огляд, у декілька разів перевищує час, необхідний на виконання технічних і комерційних операцій.

З метою прискорення роботи пунктів пропуску і скорочення часу простою поїздів необхідно удосконалити та приводити до єдиних стандартів технологію роботи пунктів пропуску, упроваджувати використання електронної інформації і документообігу в процес перевезення вантажів. Таким чином, завданням подальшого дослідження визначається розробка положень «Типового технологічного процесу роботи передавальної станції залізниць України» згідно з вимогами чинних стандартів, які призведуть до раціонального використання технічних засобів та пристроїв із застосування сучасних методів і прийомів роботи.

Враховуючи невідповідність розробленого у 2007 році ДНДЦ УЗ «Типового технологічного процесу роботи передавальної станції залізниць України» а також те, що на цих станціях організація обліку передачі поїздів повинна враховувати існуючу технологію митного та інших видів державного контролю є необхідність розробки такого документу, в якому буде чітко визначено організацію роботи робітників станції та контролюючих організацій з урахуванням сучасних вимог в питаннях інформатизації.

УДК 338.246.025

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ ЧЕРЕЗ ВПРОВАДЖЕННЯ МЕХАНІЗМУ ВІДТВОРЕННЯ ЕКОНОМІЧНОГО СЕКТОРУ

Ареф'єва О.В., д.е.н., професор (НАУ)

Розвиток суспільства, постійне його відтворення здійснюється в єдності всіх сфер суспільного життя і різноманіття відносин. Серед цих відносин основне місце займають економічні відносини, які в своїй найпростішій формі є відносинами з приводу раціонального, ефективного використання наявних ресурсів в конкретно-історичних, соціально-економічних умовах, визначених в кінцевому рахунку існуючими відносинами власності.

Механізм державного регулювання

економіки визначається двома аспектами економічних відносин, які тісно пов'язані між собою, в той же час є різними та володіють певною самостійністю. Аспект раціонального використання наявних ресурсів і засобів виробництва, їх відтворення, є техніко-економічними і визначаються властивостями цих ресурсів, наявними технологічними можливостями. Тоді як аспект, який визначає соціально-економічні відносини, розвиваючись на базі техніко – економічних відносин, безпосередньо визначається відносинами власності в даному суспільстві. Таким чином, суть механізму державного регулювання економіки, заснованого на особливостях соціально-економічних виробничих відносин, отримує нове підтвердження в сучасних умовах, коли розвиток різноманіття форм власності на основі існуючого техніко-економічного базису використовується для активного формування і розвитку економіки.

Механізм державного регулювання економіки утворює систему. Так як, для кожного способу виробництва властива своя система виробничих відносин і, отже, свій механізм державного регулювання економіки. Причому особливу, і визначальну роль у кожній системі, грає основний економічний закон, який висловлює найбільш істотні особливості даних виробничих відносин.

Механізм державного регулювання економіки ґрунтується передусім на необхідній взаємозалежності між двома сторонами суспільного виробництва. Це відповідність виробничих відносин характеру і рівню продуктивних сил, що діє на всіх щаблях історичного розвитку суспільства і визначає основні цілі механізму регулювання економіки. Щоб прискорити соціально-економічний прогрес суспільства, необхідно постійно удосконалити виробничі відносини, підтримувати їх стійкий розвиток відповідно до змін продуктивних сил з тим, щоб не допускати застою в розвитку виробництва, вчасно виявляти і вирішувати, протиріччя, що виникають між ними.

Механізм державного регулювання економіки відображає необхідні внутрішні зв'язки між явищами та процесами економічного життя суспільства. Особливість механізму державного регулювання економіки проявляється в тому, що його застосування вимагає активної та організованої діяльності людей для досягнення цілей розвитку економіки. Наукове пізнання і більш повне оволодіння цим механізмом дозволяє членам товариства діяти в напрямках, що диктуються об'єктивними економічними умовами, і тим самим удосконалити свою господарську діяльність згідно з нарізими потребами, прискорювати розвиток продуктивних сил.

Істотний вплив на формування механізму державного регулювання має загальне положення економічної системи в країні, оскільки вона